

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 846/C9/548

Data: 03.04.2024

Prin contestația nr. 23/23.02.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor cu nr. 11553/23.02.2024, depusă de SRL, cu sediul în, județul, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI, reprezentată prin, administrator, privind licitația deschisă, organizată de (Consiliul Local al Municipiului), cu sediul în, str. Domnească nr. 54, județul, în calitate de autoritate contractantă, în vederea atribuirii contractului având ca obiect "Stații de reîncărcare autovehicule electrice" - achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor, cod CPV 31681500-8 - Aparate de reîncărcare (Rev.2), contestatoarea a solicitat:

1. Suspendarea procedurii de atribuire până la data soluționării contestației.
2. Pe fondul cauzei:
 - a. în principal:
 - a.i. Obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din caietul de sarcini și din fișa de date DF1203811, în temeiul prevederilor art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, în sensul arătat în considerentele contestației;
 - a.ii. Obligarea autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor.
 - b. în subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, anularea procedurii.

Prin Încheierea nr. 650/C9/548 din 27.02.2024, a fost respinsă, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii de atribuire formulată de SRL.

Procedura de soluționare în fața Consiliului s-a desfășurat în scris.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, să soluționeze contestația de față.

..... SRL critică documentația de atribuire, solicitând cele precizate în partea introductivă a deciziei.

Contestatoarea susține că cerințele documentației de atribuire încalcă principiile tratamentului egal și îngreunează accesul prin restrângerea nepermisă a concurenței, cu încălcarea dispozițiilor legale în materie din Legea nr. 98/2016, art. 49 alin. (1), art. 50 alin. (1) și (2), art. 155 alin. (6), art. 189 alin. (1)-(3), pe care le citează.

Contestatoarea arată că documentația de atribuire, în maniera configurată de autoritatea contractantă, este restrictivă în sensul că poate fi îndeplinită doar de un număr limitat de operatori economici, observându-se intenția de preferențiere a produsului ofertat, prin reglementarea nejustificată a unor cerințe care nu urmăresc satisfacerea unui interes legitim tehnic.

1. Contestatoarea susține că Ordinul nr. 649 din 26 aprilie 2022, cu modificările ulterioare, reglementează:

"q) punct de reîncărcare lentă - punct de reîncărcare pe termen lung sau peste noapte, care permite încărcarea în curent alternativ la o putere de 22 kw a vehiculelor electrice;

r) punct de reîncărcare rapidă - punct de reîncărcare pe termen scurt, pe traseu, care permite încărcarea în curent continuu cu o putere de minim 50 kw a vehiculelor electrice.

"sunt eligibile punctele de reîncărcare lentă a autovehiculelor electrice cu o capacitate de 22 kw și punctele de reîncărcare rapidă a vehiculelor electrice cu o capacitate minimă de 50 kw".

De asemenea, se precizează că, la pagina 9 din caietul de sarcini sunt specificate puterile stațiilor care au și port de încărcare în curent continuu ca fiind ≤ 50 kw, respectiv ≤ 30 kw, inclusiv stațiile care au curent alternativ ≤ 22 kw.

În condițiile solicitate de autoritatea contractantă, stațiile ofertate care pot îndeplini condiția de ≤ 50 kw sunt și cele cu încărcare DC de 20 kw, 30 kw, respectiv 40 kw, ceea ce duce la ofertarea unor stații de putere mult mai mică decât cele care se doresc a fi montate. Orice stație de putere mai mare poate fi setată să funcționeze la o putere mai mică, dar o stație de putere mică nu poate fi setată să funcționeze la o putere mai mare.

În același timp, toți fabricanții de stații de încărcare folosesc sisteme modulare de surse de putere, acestea putând fi de 10 kw, 20 kw

sau 30 kw. În funcție de fabricant și de model, stația poate fi configurată la o putere de 50 kw sau 60 kw. Pentru fabricanții care utilizează module de 30 kw, stația va avea o putere de 60 kw. În situația în care nu există un bransament care să permită funcționarea stației la puterea de 60 kw, stațiile pot fi limitate la o putere inferioară de funcționare (de exemplu 50 kw), cerința conform Ghid PNNR. Acest lucru aduce un plus de valoare prin faptul că sursele nu vor funcționa în permanență la puteri maxime, care va duce la creșterea duratei de funcționare.

Ca atare, contestatoarea solicită modificarea puterii stațiilor DC de 50 kw, respectiv 30 kw cu posibilitatea limitării puterii de încărcare, față de cerința de ≤ 30 kw și ≤ 50 kw cu min. 50 kw.

2. Contestatoarea solicită eliminarea sau modificarea cerinței prevăzută la pct. 4 pagina 9 din caietul de sarcini privind descrierea specificațiilor stațiilor, ca fiind excesivă și nelegală cu cerința utilizării unui sistem modular pentru modulele de putere, dar fără limitarea numărului de module utilizate.

Astfel, contestatoarea arată că, la punctul 4 (pagina 9) din caietul de sarcini, pentru stațiile de încărcare DC se solicită configurarea stațiilor cu conectori DC multistand, din care unul este al sistemului de încărcare combinat 2. La descrierea din fișa tehnică această configurare dispăre, solicitându-se doar un conector de încărcare 2.

Având în vedere că standardul European este CCS 2, restul standardelor nu mai sunt promovate în UE; de altfel, nici ghidul nu prevede necesitatea unui al doilea conector într-un alt standard decât cel European, contestatoarea solicită să se clarifice ambiguitatea standardelor și a numerelor de conectori necesari la stațiile DC.

3. În continuare, contestatoarea menționează că, la punctul 8 (pagina 10) din caietul de sarcini, se solicită ca stațiile să fie dotate cu minim 2 module de încărcare.

De asemenea, se arată că fiecare fabricant își configurează stațiile în funcție de puterea modulelor pe care le utilizează, în piață existând fabricanți care utilizează module de putere de 10, 15, 20, 30, 40, respectiv 50 kW, cele mai frecvent utilizate fiind cele de 30 kw.

Totodată, contestatoarea consideră că, prin impunerea acestei cerințe se limitează accesul la procedură, în sensul că doar ofertanții care dispun de stații care utilizează module de putere de 30 kw, respectiv 20 kw, pot depune ofertă. Stațiile DC de 30 kw sunt echipate, în mod uzual, cu un singur modul de putere.

Astfel, contestatoarea solicită eliminarea cerinței constructive privind obligativitatea dotării stațiilor de încărcare cu minim 2 module de încărcare sau modificarea cerinței în sensul cu cerința impunerii utilizării unui sistem modular pentru modulele de putere dar fără limitarea numărului de module utilizate.

4. Contestatoarea susține că, prin descrierea serviciilor de încărcare de la pagina 14 din caietul de sarcini, autoritatea contractantă

descrie comisionul operatorului de plăți ca fiind acceptat a fi maxim 2,5%, dar nu 0, descrie operațiunea de taxare și de gestionare a plăților într-o manieră alambicată și neclară. Se face referire la "beneficiari", "prestatori", "operatori", "operatori de plăți", costuri de operare și comisioane de plăți.

În același timp, contestatoarea precizează că, comisionul operatorului de plăți constituie un factor de evaluare esențial în analiza ofertei, având ponderea stabilită de 20%, cu toate că acest operator nu este implicat direct în executarea contractului.

Tariful de 5 lei este impus indiferent dacă utilizatorul încarcă sau nu, acesta trebuind să acopere cheltuielile de operare a platformei și comisionul operatorului de plăți.

Din descrierea oferită în caietul de sarcini se înțelege că acești 5 lei vor rămâne Prestatorului, ca fiind acoperitor pentru operare și comisioane.

În același timp autoritatea contractantă impune prețului de încărcare (per KW sau timp), preț care trebuie plătit autorității contractante, situație în care se impune prețul de pornire (illegal), care trebuie să acopere cheltuielile Prestatorului, inclusiv comisionul bancar cerut de operatorul de plăți, de fapt impune și prețul încărcării ce trebuie să îl încaseze la sfârșitul fiecărei luni.

Contestatoarea menționează că, din această analiză, reiese clar faptul că, în afara operatorului care va opera platforma de operare - software-ul personalizat numit în acest caz "Prestator", autoritatea contractantă și utilizatorii nu au niciun avantaj, contrar afirmațiilor autorității "În acest fel costul serviciului pentru cetățeni va fi unul mai mic."

Modul în care autoritatea contractantă a stabilit, ca și criteriu de atribuire "comisionul plata servicii de încărcare" lasă loc interpretărilor, fiind dificil de înțeles care este tipul contractului, care este, în concret obiectul contractului; pe de o parte, atât din fișa de date, cât și din caietul de sarcini, precum și din contractul de furnizare "stații de reîncărcare autovehicule electrice" reiese că autoritatea contractantă este interesată de achiziționarea unui număr de 159 bucăți de stații de reîncărcare pentru autovehicule electrice-achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor, făcând trimitere la *Secțiunea II Obiectul contractului* din fișa de date unde, pct. II.1.1, regăsindu-se "stații de reîncărcare autovehicule electrice"- achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor, iar la pct. 11.1.4, descrierea succintă a contractului sau a achiziției, regăsindu-se "stații de reîncărcare autovehicule electrice" - achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor, cu o valoare de 19.567.732,50 lei.

De asemenea, în propunerea contractului de furnizare "stații de reîncărcare autovehicule electrice", obiectul contractului îl reprezintă:

furnizarea echipamentelor "stații de reîncărcare autovehicule electrice", realizarea alimentării cu energie electrică și punerea în funcțiune a acestor stații de încărcare.

Astfel cum este enunțat în caietul de sarcini, operarea și mentenanța stațiilor intră "în sarcina contractantului pe o perioadă minimă impusă de 5 ani" iar, potrivit fișei de date, factorul de evaluare "perioada de garanție extinsă" mai mare sau egală cu 24 de luni, oferă un punctaj maxim de 20%. Așadar, operatorul economic ce va oferi 84 de luni perioada de garanție va beneficia de punctajul maxim de 20 %, dar, plata serviciilor de încărcare se va realiza astfel cum este explicitată în caietul de sarcini (pagina 14), pe care o citează.

Din analiza acestui paragraf, reiese că autoritatea contractantă adaugă la obiectul procedurii, în schimbul contravalorii achiziției stațiilor de reîncărcare autovehicule electrice - proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor - și serviciile de reîncărcare, obligând operatorul economic ce va livra echipamentele să ofere servicii ce nu depind exclusiv de el, operatorul de plăți fiind terț în acest raport juridic.

Ceea ce este și mai grav, este factorul de evaluare "Comision plată servicii de încărcare" din fișa de date unde, la descriere, precizează "comisionul pentru plățile efectuate pentru plata serviciilor va avea o pondere de 20%, autoritatea contractantă fiind interesată să obțină un procent cât mai mic al acestuia, ținând cont în mod special de numărul mare de stații ce fac obiectul achiziției. În acest fel costul serviciului pentru cetățeni va fi unul mic. Ofertantul va prezenta în cadrul propunerii tehnice o declarație privind comisionul de plăți oferat (în procente). Conform prevederilor caietului de sarcini, comisionul oferat nu va putea depăși procentul de 2,5% din valoarea costului alimentării și nu poate fi 0".

Însă, revenind la caietul de sarcini - pagina 14, contestatoarea susține că acest Comision oferat care "nu va putea depăși procentul de 2,5% din valoarea costului alimentării și nu poate fi 0", este comisionul operatorului de plăți, care nu este parte în procedură, autoritatea contractantă, prin anunțul de participare, nemanifestându-și voința de a semna și un contract pentru servicii de reîncărcare. Valoarea estimată a contractului de furnizare, în cuantum de 19.567.732,50 lei, acoperă exclusiv serviciile de furnizare stații de reîncărcare autovehicule electrice - achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor.

Contestatoarea susține că modelul de contract atașat procedurii nu are nicio referire la serviciile de operare a stațiilor de încărcare, efectuarea de încasări și plăți în numele și pe seama autorității contractante este o cerință ascunsă a procedurii care nu este detaliată în documentele atașate.

În schimb, la nivelul formularului de propunere tehnică se solicită "Metodologia de realizare a activităților contractului (furnizare,

proiectare, execuție a lucrărilor și operare a stațiilor) întocmită într-o manieră organizată, cu descrierea modului în care ofertantul intenționează să elaboreze documentația tehnică, respectiv să furnizeze produsele, să execute lucrările de montaj și instalații electrice și să presteze serviciile conexe."

Autoritatea contractantă dorește, prin semnarea acestui contract de furnizare (furnizare, proiectare, execuție a lucrărilor în vederea montării stațiilor) cu o durată de 15 luni, să aibă îndeplinită și componenta de operare a stațiilor pe o perioadă minimă impusă de 5 ani?

Ca atare, contestatoarea solicită fie eliminarea, fie modificarea factorului de evaluare "Comision plată servicii încărcare" astfel încât, la depunerea ofertelor, operatorii economici să se poată raporta:

1. valoarea estimată a contractului care reprezintă prețul stațiilor de încărcare, la care se adaugă proiectarea, execuția lucrărilor în vederea amplasării lor, inclusiv marcaj parcuri, respectiv toate operațiunile necesare punerii în funcțiune a stațiilor conform ghidului PNNR (varianta 1);

sau

2. la varianta în care autoritatea contractantă, la calculul valorii estimate, ia în considerare față de varianta 1 și prețurile conexe în vederea operării stațiilor de încărcare, respectiv, achiziția unei platforme software descrisă amănunțit la pag. 12-13 din caietul de sarcini.

Contestatoarea arată că modul în care autoritatea contractantă înțelege să însereze și serviciile de operare ale stațiilor de încărcare cu conectare la un sistem de plată sub umbrela "serviciilor accesorii" duce la imposibilitatea îndeplinirii obligației operatorului economic de a efectua vreo plată în contul autorității contractante cu titlu de "servicii de reîncărcare", astfel cum se prevede în caietul de sarcini:

"Virarea contravalorii serviciilor de reîncărcare se va face lunar până în data de 15 a lunii următoare pe baza de raport din care să reiasă toate datele necesare verificării corectitudinii calculului sumei (kw sau minute reîncărcate pe fiecare stație, preț, comision, etc.), beneficiarul emițând o factură aferentă".

Contestatoarea susține că cerințele criticate prin raportare și la prevederile art. 20 alin. (10) din HG nr. 395/2016 și art. 154 din Legea nr. 98/2016, pe care le citează, o îndreptățesc să aprecieze că autoritatea contractantă nu a oferit o descriere exactă a obiectului achiziției, în mod obiectiv, nu a prezentat o informare completă, corectă și precisă a nevoilor sale, astfel încât orice operator economic profesionist și diligent să înțeleagă pe deplin dezideratul autorității contractante și modalitatea potrivită de a răspunde acestuia.

Drept urmare, contestatoarea solicită înlăturarea ambiguităților în ceea ce privește obiectul contractului de furnizare și eliminarea cerinței de operare, mentenanță și plată.

5. În concluzie, și prin raportare la prevederile art. 32 alin. (8) din HG nr. 395/2016 , contestatoarea solicită eliminarea factorului de evaluare „Comision plată servicii încărcare” din criteriul de atribuire publicat în fișa de date, Secțiunea II.2.5 Criterii de atribuire, pe care îl citează.

Contestatoarea susține că stabilirea unui factor de evaluare care nu aduce niciun avantaj evident autorității contractante, modalitatea de punctare și quantumul foarte ridicat al acestuia (20%) este în contradicție cu prevederile legale menționate, al căror scop este tocmai evitarea arbitrariului în procesul de evaluare și punctare a ofertelor în procedura de atribuire.

Factorul de evaluare în sine nu are nicio relevanță și nu este definit în termeni clari, în fișa de date menționându-se: ”Ofertantul va prezenta în cadrul propunerii tehnice o declarație privind comisionul de plăți ofertat (în procente)”.

Față de formularul de ofertă tehnică unde se solicită: 5. Descrierea modalității în care ofertantul răspunde criteriilor de punctare din cadrul factorilor de evaluare - componente tehnice, cu prezentarea documentelor în susținere.

În cazul în care ofertantul de bună credință va depune o declarație pe proprie răspundere cu menționarea unui procent pentru comisionul de plăți ofertat, ar fi în totală concordanță față de cerința autorității din fișa de date.

Însă, potrivit formularului de ofertă tehnică, ar trebui depuse documente în susținerea celor declarate.

Raportat la prevederile legale devine evident faptul că stabilirea factorilor de evaluare trebuie să se constituie într-un avantaj pentru autoritatea contractantă, fiind la fel de evident faptul că aceștia trebuie să asigure o concurență reală, care să permită verificarea efectivă a informațiilor furnizate de ofertanți, fiind interzis să fie astfel stabiliți încât libertatea de apreciere să devină una nelimitată, așa cum prevede art. 189 din Legea nr. 98/2016.

Modul de punctare al comisionul pentru plățile efectuate pentru plata serviciilor fiind stabilit între 0 și 2,5%, respectiv pentru un Comision de 0,01% se vor acorda 20 puncte, va obliga toți operatorii participanți la ofertarea exact a procentului cel mai scăzut (0,01%), cu atât mai mult cu cât autoritatea contractantă nu a publicat cum va verifica efectiv această informație.

Obiectul achiziției nu este unul de servicii de plăți bancare sau alte servicii financiare, în procedură un potențial operator de plată ar fi un terț care nu are nicio calitate, iar discuția despre un posibil agreement încheiat cu o bancă prin intermediul căruia se va desfășura plata cu cardul, este cel puțin prematur, dacă nu ilegal.

Efectuarea de încasări și plăți în numele și pe seama autorității contractante este o cerință ascunsă a prezentei licitații, care nu este detaliată în documentele atașate.

Mai mult, coroborând comisionul pentru plățile efectuate pentru plata serviciilor cu cerința expresă a autorității din caietul de sarcini pag. 14, și anume: "Prețul minim al unei reîncărcări va fi setat la 5 lei, indiferent de minute sau kw, astfel încât să acopere minim costurile de operare și comisionul operatorului de plăți", se observă că, în afara operatorului care va opera platforma de operare-software-ul personalizat, autoritatea contractantă și utilizatorii nu au niciun avantaj, contrar afirmațiilor autorității: "În acest fel costul serviciului pentru cetățeni va fi unul mai mic."

Contestatoarea solicită eliminarea ambiguității de exprimare în ceea ce privește factorul de evaluare „Comision plată servicii încărcare” din criteriul de atribuire publicat în fișa de date și "Comisionul operatorului de plăți asociat" de la pag. 14 a caietului de sarcini. În cazul în care, și în caietul de sarcini sintagma: "Comisionul operatorului de plăți asociat" face referire de fapt la sintagma „Comision plată servicii încărcare”, contestatoarea solicită uniformizarea cerinței.

Contestatoarea solicită să elimine factorul de evaluare „Comision plată servicii încărcare” și să se stabilească factori de evaluare care să asigure respectarea prevederilor art. 187 alin. (5) din Legea nr. 98/2016, sau în caz contrar să se comunice exact ce documente ar trebui depuse în susținerea declarației privind comisionul de plăți ofertat.

6. Contestatoarea susține că, potrivit documentației de atribuire, achiziția stațiilor de încărcare este finanțată prin intermediul unui contract cu PNRR, acesta nefinanțând achiziția de aplicații software.

Software-ul nu are rol de acoperire a necesității autorității contractante ci, din contră, unul de restrângere a concurenței prin introducerea unui obstacol nejustificat, ipoteză prohibită de art. 155 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, situație în care se impune a fi eliminată.

Prin impunerea acestei cerințe nu este permis accesul la procedură a operatorilor economici care comercializează produse ce ating performanțele tehnice urmărite de autoritatea contractantă, dar care se bazează pe alte platforme și soft-uri diferite, și care răspund cerințelor ghidului de finanțare, fiind încălcat principiul tratamentului egal prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 98/2016.

Administrarea și operarea acestor echipamente constă în înrolarea lor într-un soft de „back-end” care face monitorizarea (administrarea), monetizarea și controlul acestor stații la nivel național, cu alte cuvinte, operarea acestora. Respectivul soft deține și aplicații pentru clienți, aplicații cu ajutorul cărora clienții pot porni/opri stațiile de încărcare și vizualiza activitatea lor, respectiv stațiile mapate pe harta României. În același timp, prin intermediul aplicației, clienții pot face plata încărcării, obținerea facturii de încărcare, pot vizualiza sesiunile de încărcare, etc.

Deci operarea unei stații de încărcare se face cu ajutorul unui soft deținut de un operator public, soft ce costă sute de mii de Euro.

În acest moment, autoritatea contractantă a menționat că deține deja un astfel de contract de operare prin care își administrează cele 46 de stații de încărcare deja montate pe raza UAT

Accesul la aceste platforme și la administrarea stațiilor proprii este gratuit, atâta timp cât se semnează un contract de operare cu acești operatori, costul operării fiind diferit în funcție de operator.

Compatibilitatea cu aceste platforme este asigurată prin cerința descrisă în mod expres în caietul de sarcini, ca stațiile de încărcare să dispună de un sistem de comunicație deschis de tip OCPP.

La paragrafele se face referire la accesul pe platforma de management (operare/administrare) și posibilitatea de administrare de către autoritate a stațiilor de încărcare care nu poate fi parte integrantă din acest contract, prin acest proiect nefiind decontate cheltuieli de operare a stațiilor de încărcare.

Toți fabricanții de stații de încărcare publice trebuie să respecte anumite cerințe de comunicare folosind un standard OCPP care asigură conectarea stațiilor în orice soft de operare (back-end). De aceea prin impunerea unor specificații software de operare a stațiilor, se face o limitare a participării producătorilor de stații de încărcare la licitație, ducând spre o impunere neconcurențială și limitativă a unor operatori economici care au stații de încărcare și sunt și operatori publici de rețele de încărcare având probabil un soft care respectă întocmai cerințele caietului de sarcini.

Având deja un contract cu o astfel de platformă, contestatoarea consideră că autoritatea a dorit să impună în detaliu caracteristicile specifice soft-ului deja existent pentru a impune același operator de stații și a limita participarea altor ofertanți la licitație.

Toate stațiile de încărcare funcționează în mod independent de orice aplicație de software de monitorizare, putând fi operate într-un regim local, iar faptul că autoritatea dorește ca „Fiecare stație va fi echipată și va avea instalată platforma de operare” este o inducere în eroare tehnică totală, în stație neinstalându-se nicio aplicație și niciun soft a vreunei platforme. Stația nu are nevoie de nicio aplicație software de monitorizare pentru a funcționa, ea comunică prin protocolul OCPP 1.6J pe care este obligată să îl dețină cu o platformă unde transmite toate informațiile necesare monitorizării și monetizării.

Deci, soft-ul platformei este total separat de stația de încărcare, acesta nefiind parte integrantă a stației de încărcare.

Deci această componentă software nu poate fi achiziționată sau primită "gratis", decât în cazul în care există deja o înțelegere cu un operator public care a promis sub o formă sau alta conectarea acestor stații în platforma acestuia prin impunerea în caietul de sarcini a unor

specificații de software proprietare care să limiteze accesul altor furnizori de stații și servicii.

Mai mult, din context, se observă faptul că autoritatea contractantă impune conducătorilor de mașini electrice deținerea de telefoane mobile „IOS și Android”, (conform cerințelor caietului de sarcini), în vederea instalării softului personalizat, în condițiile în care pe piață există și alte branduri de telefoane răspândite ce nu folosesc aceste aplicații. Se solicită inclusiv ca SIM-urile de date și costurile de comunicații necesare funcționării să fie suportate pe perioada contractului de către ofertant.

Astfel, se observă că se încalcă prevederea din Ordinul nr. 649 din 26 aprilie 2022, Capitolul XIII Modalitatea de derulare a schemei, al. (6), pct. 4. „asigură accesul permanent și nediscriminatoriu al publicului la stațiile de reîncărcare instalate prin proiect”.

Contestatoarea susține că, potrivit Ordinului nr. 649 din 26 aprilie 2022 alin. (1) *Ajutorul de stat se acordă numai pentru construirea și instalarea unei infrastructuri de reîncărcare accesibile publicului și care oferă utilizatorilor acces nediscriminatoriu, inclusiv în ceea ce privește tarifele, metodele de autentificare și de plată, precum și alți termeni și alte condiții de utilizare.*

Ghidul de finanțare și Ordinul nr. 649 din 26 aprilie 2022, stabilesc reguli legate de comunicație (OCP 1.6) pentru conectarea la un soft de monitorizare), dar nu fac referire la aplicația de tip „platformă de administrare/operare” cerută de autoritatea contractantă.

În condițiile în care, în urma finalizării contractului de furnizare, autoritatea contractantă dorește să beneficieze și de partea de operare gratuită pe o perioadă asumată (minim 60 de luni) atunci, cu siguranță, va trebui să renunțe la cerințele descrise cu lux de amănunte al soft-ului și platformei de administrare/operare a stațiilor de încărcare (pag.12-13) și să se limiteze strict la cerința inițială din caietul de sarcini de la pag. 10.

5. *Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP-Open Charge Point Protocol - minim 1.6 și dispun de meniu în limba română și în limba engleză. Software-ul stației va fi upgradabil.*

6. *Stațiile de reîncărcare vor dispune de un acces deschis de management și operare care să permită identificarea locației, monitorizarea în timp real a funcționalității, disponibilității, cantității de energie transferate. De asemenea, acest acces trebuie să permită interconectarea și comunicarea cu alte instalații similare în timp real.*

1. *Operarea presupune echiparea stației cu un software integrat într-o aplicație acceptată la nivel național și internațional, monitorizată în permanență și conectată la dispecerat cu intervenție rapidă în caz de necesitate 24 ore/24, 7 zile/7, bine gândit și organizat având ca scop monitorizarea și gestionarea stațiilor și a plăților.*

În concluzie, contestatoarea solicită eliminarea tuturor referirilor la soft-ul și platforma de administrare/operare a stațiilor de încărcare,

aceste cerințe neputând fi avute în vedere prin obiectul contractului de achiziție.

7. În continuare, contestatoarea susține că, la specificațiile stației de 22kW +30kW și doar la acest model de stație, autoritatea contractantă solicită ca materialul din care este confecționată stația să fie "oțel inoxidabil", considerând că prin această specificație punctuală, se limitează constructiv accesul la licitație la un număr foarte restrâns de participanți.

În concluzie, contestatoarea solicită obligarea autorității contractante la înlăturarea din caietul de sarcini a specificațiilor de material sau să se accepte și alte materiale de construcție a stațiilor de încărcare care să asigure standardele IK 10, respectiv IP54.

8. De asemenea, contestatoarea menționează că în specificațiile stațiilor DC se face precizare asupra tensiunii de încărcare în curent continuu a fi între 150VDC și 500VDC, considerând că prin aceasta autoritatea contractantă limitează din nou accesul producătorilor de stații moderne de încărcare, favorizând un posibil furnizor care în acest caz va scăpa de stocuri vechi rămase neperformante.

Prin limitarea la 500 VDC producătorii de stații ce pot încărca cu tensiuni între 150VDC până la 1000VDC nu vor fi eligibili tehnic chiar dacă stațiile sunt mult mai performante și oferă facilități net superioară stațiilor care încarcă doar cu tensiuni între 150VDC și 500VDC acestea fiind deja depășite tehnologic.

Contestatoarea solicită modificarea performanțelor de încărcare în curent continuu și extinderea plajei de încărcare obligatorie de la 150VDC și 500VDC la 150VDC și 1000VDC, pentru a da posibilitate de participare și operatorilor economici care doresc să ofere stații de încărcare mult mai performante.

9. Contestatoarea susține că, în caietul de sarcini, la pag. 10, în cadrul cap. Proiectare, se indică faptul că contractantul va furniza proiectul tehnic de execuție verificat de verificator tehnic atestat - pentru lucrările de rezistență și electrice, iar în cap. 12. Capacitatea de exercitare a activității profesionale din caietul de sarcini, pag. 18, unde autoritatea contractantă stabilește minimul de personal de specialitate, nu există nicio referință la personalul verificator tehnic atestat - pentru lucrările de rezistență și electrice.

Având în vedere toate argumentele, contestatoarea solicită Consiliului să dispună admiterea contestației astfel cum a fost formulată și motivată, în temeiul art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, respectiv să oblige autoritatea contractantă la remedierea documentației de atribuire și, în consecință, să procedeze la modificarea cerințelor prevăzute în caietul de sarcini privind:

1. modificarea puterii stațiilor DC de 50kW, respectiv 30kW cu posibilitatea limitării puterii de încărcare, față de cerința $\leq 30\text{kW}$ și $\leq 50\text{kW}$ cu min. 50kW;

2. clarificarea ambiguității referitoare la standarde și a numărului de conectori necesari la stațiile DC;

3. eliminarea cerinței constructive privind obligativitatea dotării stațiilor de încărcare cu minim 2 module de încărcare sau modificarea cerinței în sensul cu cerința impunerii utilizării unui sistem modular pentru modulele de putere dar fără limitarea numărului de module utilizate;

4. înlăturarea ambiguităților în ceea ce privește obiectul contractului de furnizare și eliminarea cerinței de operare, mentenanță și plată;

5. eliminarea factorului de evaluare „Comision plată servicii încărcare” sau comunicarea exact a documentelor care ar trebui depuse în susținerea declarației privind comisionul de plăți ofertat;

6. eliminarea oricărei referiri la soft-ul și aplicația de administrare/operare a stațiilor de încărcare, aceste referiri nefiind cuprinse în obiectul contractului de achiziție;

7. eliminarea oricărei referiri la specificațiile constructive de material sau acceptarea materialelor care duc la atingerea standardului de impact IK10, respectiv IP54;

8. reanalizarea performanțelor de încărcare în curent continuu cu reconsiderarea caracteristicii tehnice, prin extinderea plajei de încărcare obligatorie de la 150VDC și 500VDC la 150VDC și 1000VDC;

9. mențiunea potrivit căreia operatorul economic va furniza proiectul tehnic de execuție verificat de verificator tehnic atestat - pentru lucrările de rezistență și electrice.

În subsidiar, în conformitate cu dispozițiile art. 26 alin. (2) pct. c) și alin. (7) din Legea nr. 101/2016, dacă nu este posibilă remedierea documentației atacate, contestatoarea solicită anularea procedurii de atribuire.

Prin adresa nr. 40499 din 28.02.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 12689 din 29.02.2024, autoritatea contractantă a transmis punct de vedere față de contestația formulată de SRL, solicitând respingerea ei, ca nefondată, și menținerea documentației modificată (completată/corectată) cu clarificările/răspunsurile consolidate formulate la solicitările adresate în perioada de ofertare de către potențialii operatori economici interesați și, după caz, măsurile de remediere adoptate în procedură.

Autoritatea contractantă consideră că cerințele specifice din cadrul documentației de atribuire (fișa de date, caiet de sarcini, formularului de propunere tehnică prezentate în procedură) sunt exprimate cu suficientă claritate, operatorii economici interesați având asigurate toate premisele depunerii de oferte conforme. Totodată, conform reglementărilor legale în vigoare, operatorii economici interesați au făcut uz de dreptul conferit lor și au solicitat clarificări, autoritatea contractantă publicând în cadrul anunțului de participare răspunsurile aferente.

Față de criticile aduse de contestatoare documentației de atribuire autoritatea contractantă precizează că:

- pentru o parte dintre aspectele în cauză, în urma analizării acestora s-a constatat că acestea vizează aspecte obiective, care impun măsuri de remediere (materializate ca atare în cuprinsul Răspunsului consolidat deja publicat);

- unele dintre aspectele criticate au un profund caracter subiectiv (care pleacă de la interpretări proprii date în încercarea obținerii unui avantaj relativ în legătură cu produsele oferite), fapt pentru care consideră suficiente clarificările aduse ori informații edificatoare suplimentare, acestea nefiind de natură să prejudicieze în vreun fel interesele generale ale participanților la procedură.

1. Referitor la critica ce vizează puterea stațiilor DC de 50 kw, respectiv 30 kw cu posibilitatea limitării puterii de încărcare, față de criticile contestatoarei cu privire la puterea stațiilor (caracteristică definită la Capitolul 3.3, punctul A.1 și A.2 din Caietul de sarcini - pag. 9), autoritatea contractantă susține că, ținând cont de posibilitatea limitării stațiilor la o putere inferioară de funcționare, a considerat că specificațiile tehnice în cauză pot fi modificate în sensul creșterii puterii stațiilor care se doresc a fi achiziționate. Astfel, la punctul 15 al Răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024 s-a precizat în mod explicit:

Se modifică cerința din Caietul de sarcini referitoare la tipurile de stații din Capitolul 3.3, punctul A. 1 și A.2 din:

"1.Stațiile de reîncărcare de tipul 1: 1x 22kw+1x30kw, respectiv tipul 3: 1x 22kw+1x50kw sunt formate din minimum 2 puncte de reîncărcare, alimentate din același punct de livrare din rețeaua publică de distribuție a energiei electrice, din care un punct de reîncărcare permite încărcarea multistandard în curent continuu (DC), la o putere electrică < 30 Kw, respectiv < 50 kw și 1 punct de reîncărcare permite reîncărcarea în curent alternativ (AC) la o putere electrică < 22 Kw a autovehiculelor electrice. Stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate (vezi Fișa nr. 1, respectiv Fișa nr. 3).

2. Stațiile de reîncărcare de tipul 2: 2x 22kw sunt formate din minimum 2 puncte de reîncărcare, alimentate din același punct de livrare din rețeaua publică de distribuție a energiei electrice.

Cele două puncte de reîncărcare permit reîncărcarea în curent alternativ (AC) la o putere electrică < 22 Kw a autovehiculelor electrice. Stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate, (vezi Fișa nr. 2)"

în

"1. Stațiile de reîncărcare de tipul 1: 1x 22kw+1x30kwf respectiv tipul 3: 1x 22kw+1x50kw sunt formate din minimum 2 puncte de reîncărcare, alimentate din același punct de livrare din rețeaua publică de distribuție a energiei electrice, din care un punct de reîncărcare

permite încărcarea multistandard în curent continuu (DC), la o putere electrică mai mare sau egală cu 30 Kw cu posibilitatea limitării la 30 kw, respectiv mai mare sau egală cu 50 kw cu posibilitatea limitării la 50 kw și 1 punct de reîncărcare permite reîncărcarea în curent alternativ (AC) la o putere electrică de 22 Kw a autovehiculelor electrice. Stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate (vezi Fișa nr. 1, respectiv Fișa nr. 3).

2. Stațiile de reîncărcare de tipul 2: 2x 22kw sunt formate din minimum 2 puncte de reîncărcare) alimentate din același punct de livrare din rețeaua publică de distribuție a energiei electrice.

Cele două puncte de reîncărcare permit reîncărcarea în curent alternativ (AC) la o putere electrică de 22 Kw a autovehiculelor electrice. Stația de reîncărcare va permite încărcarea simultană la puterile declarate, (vezi Fișa nr. 2).

Modificările de mai sus în privința puterilor stațiilor de încărcare se vor citi de asemenea la fel în Fișele tehnice 1, 2 și 3."

2. Referitor la criticile care vizează ambiguitatea standardelor și a numerelor de conectori necesari la stațiile DC, autoritatea contractantă precizează că, la punctul 16 al răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024 s-a precizat în mod explicit:

"Se modifică cerința din caietul de sarcini referitoare la tipurile de stații din Capitolul 3.3, punctul A.4 din:

„4. Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului de încărcare combinat 2, conform descrierii din standardul EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu."

în

„4. Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ și cu un conector CCS 2, conform descrierii din standardul EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu."

3. În ceea ce privește criticile legate de numărul modulelor de reîncărcare, autoritatea contractantă a considerat că se impune clarificarea aspectelor invocate. Astfel, la punctul 16 al Răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024 s-a precizat în mod explicit:

"Se elimină în totalitate cerința din caietul de sarcini referitoare la tipurile de stații din Capitolul 3.3, punctul A.8.", precizând că a ținut seama de solicitarea ofertantului și a dat curs acesteia.

4. Referitor la criticile care vizează ambiguitățile legate de obiectul contractului, raportat la conținutul documentației de atribuire, autoritatea contractantă susține că se poate constata cu ușurință că a

pus la dispoziția operatorilor economici interesați, prin publicarea documentației de atribuire, toate elementele necesare elaborării unor oferte conforme.

Luând act de abordarea cu caracter profund subiectiv a contestatoarei cu privire la obiectul procedurii de atribuire, autoritatea contractantă susține că, la punctul 17 al Răspunsului consolidat nr. 39512, postat în SEAP în data de 28.02.2024, s-a precizat în mod explicit că își menține cerințele legate de obiectul contractului care se dorește atribuit și consideră că descrierea fiecărei componente a acestui obiect, inclusiv cea a operării stațiilor pe 5 ani cu toate activitățile sale, este clară și suficientă.

Citând punctul 17 al Răspunsului consolidat nr. 39512, autoritatea contractantă solicită Consiliului să constate și să aprecieze în consecință faptul că prin clarificările formulate, a oferit informații edificatoare cu privire la obiectul procedurii de achiziție.

5. În ceea ce privește critica ce vizează factorul „Comision plată servicii încărcare”, contrar susținerii contestatoarei, autoritatea contractantă precizează că:

- factorul de evaluare - componentă tehnică are relevanță în legătură cu obiectul contractului și este definit în termeni cât se poate de clari;

- modul de susținere a nivelului factorului ofertat este și el precizat în documentația de atribuire (declarația privind comisionul ofertat fiind suficientă, stabilirea nivelului comisionului fiind în sarcina ofertantului, în baza datelor pe care numai el le deține);

- sintagmele folosite în cuprinsul documentației de atribuire nu sunt contradictorii, ci echivalente, astfel denumirea că factorului de evaluare - așa cum apare ea în fișa de date, secțiunea II.2.5 Criterii de atribuire, este cea care primează.

Drept urmare, luând act de simpla dorință a contestatoarei în legătură cu eliminarea factorului de evaluare în cauză, autoritatea contractantă precizează că a răspuns prin punctul 18 al Răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024, unde a menționat că își menține cerințele legate de factorul de evaluare Comision plată servicii încărcare și consideră că descrierea tuturor aspectelor legate de acesta, inclusiv mod de prezentare sau avantajele pe care le prezintă un Comision cât mai mic pentru cetățenii care încarcă mașini electrice este clară și suficientă.

Autoritatea contractantă solicită Consiliului să constate că singurul aspect notabil semnalat de către contestator (care de altfel a fost deja clarificat) este cel legat de neconcordanțele sintagmelor folosite pentru definirea aceleiași noțiuni (primând în acest caz denumirea factorului de evaluare).

Referitor la criticile care vizează eliminarea referirilor la softul și platforma de administrare/operare a stațiilor de încărcare, autoritatea

contractantă arată că a răspuns la punctul 19 al Răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024 s-a menționat că își menține cerințele referitoare la operarea și mentenanța stațiilor de încărcare pe durata celor 5 ani de monitorizare a proiectului considerând că piața asigură o concurență suficient de mare pentru ofertarea unui astfel de pachet de furnizare-lucrări-servicii, atâta timp cât este în avantajul autorității contractante obținerea la costuri cât mai mici și în condiții tehnice cât mai stabile (un singur contractant).

Autoritatea contractantă menționează că, în fundamentarea deciziei de introducere și păstrare în cuprinsul documentației de atribuire publicate a referirilor la softul și platforma de administrare/operare a stațiilor de încărcare, a avut în vedere inclusiv prevederile Ordinului nr. 649 din 26 aprilie 2022, potrivit căruia Ajutorul de stat se acordă numai pentru construirea și instalarea unei infrastructuri de reîncărcare accesibile publicului și care oferă utilizatorilor acces nediscriminatoriu, inclusiv în ceea ce privește tarifele, metodele de autentificare și de plată, precum și alți termeni și alte condiții de utilizare.

În ceea ce privește solicitarea de eliminare din caietul de sarcini a specificațiilor de material din care este confecționată stația, autoritatea contractantă susține că, la punctul 20 al Răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024, s-a precizat în mod explicit:

"Se modifică cerința din caietul de sarcini referitoare la materialul carcasei stației de 30 kw prevăzută în Fișa tehnică nr. 1 din: „otel inoxidabil” în „otel inoxidabil sau oțel galvanizat tratat prin procesul de cataforeză”.

Se completează și Fișa tehnică nr. 3 la stația de încărcare de 50kw cu următoarele prevederi referitoare la carcasă:

„Carcasa - material - oțel inoxidabil sau oțel galvanizat tratat prin procesul de cataforeză”.

Referitor la solicitarea de modificare a performanțelor de încărcare în curent continuu, autoritatea contractantă precizează că, la punctul 21 al Răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024 s-a precizat în mod explicit:

"Se modifică cerința din caietul de sarcini referitoare la tensiunea de încărcare în Fișa tehnică 1 la stația de 30 kw și în Fișa tehnică 3 la stația de 50 kw din: „150V-500VDC” în „150V-1000V DC”.

În ceea ce privește criticile referitoare la prestarea serviciilor de verificare tehnică, autoritatea contractantă a considerat că se impune clarificarea aspectelor invocate, astfel, la punctul 22 al Răspunsului consolidat nr. 39512 postat în SEAP în data de 28.02.2024 s-a precizat în mod explicit:

"Autoritatea contractantă confirmă că serviciile de verificare tehnică de calitate a proiectării fac obiectul prezentei proceduri, dar că obligația prezentării proiectului avizat de un verficator de proiect conform cerinței

din Caietul de sarcini revine doar ofertantului declarat câștigător, neexistând obligația prezentării unor documente în acest sens în cadrul ofertei. Verificatorii de proiecte sunt persoane independente care în baza calității și certificărilor dobândite fac verificarea acestor proiecte.”

Prin adresa nr. 40874 din 29.02.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 13353 din 04.03.2024, autoritatea contractantă a transmis documentele necesare soluționării contestației.

Prin adresa nr. 42/22.03.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 17864/25.03.2024, ... SRL a transmis răspuns față de punctul de vedere al autorității contractante susținând că față de cele 9 aspecte contestate, prin măsurile de remediere cuprinse în adresa nr. 40499/28.02.2024, autoritatea contractantă adoptă măsuri de remediere cu privire la 6 puncte.

Astfel, contestatoarea precizează că autoritatea contractantă a remediat solicitările sale de la punctele 1, 2, 3, 7, 8 și 9, iar pentru criticile de la punctele 4, 5 și 6 din contestație nu s-au remediat, critici pe care și le menține.

Prin adresa nr. 18750 din 27.03.2024, Consiliul a comunicat autorității contractante, în temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 101/2016, prelungirea termenului de soluționare a contestației cu 10 zile.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

..... (Consiliul Local al Municipiului) a inițiat licitația deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect Stații de reîncărcare autovehicule electrice - Achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor, cod CPV 31681500-8 - Aparat de reîncărcare (Rev.2), prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. CN1065173/13.02.2024, data limită de depunere a ofertelor fiind stabilită prin anunț pentru 20.03.2024, ora 15:00. Valoarea estimată a contractului este 19.567.732,5 lei, fără TVA.

Nemulțumită de unele prevederi ale documentației de atribuire, ... SRL a înaintat contestația înregistrată la Consiliu cu nr. 11553/23.02.2024, solicitând cele precizate în partea introductivă.

În conformitate cu prevederile art. 611 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 101/2016, contestatoarea SRL a constituit cauțiunea în sumă de 220.000,00 lei, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr. 210002018/1 eliberată de CEC BANK, Sucursala, la data de 28.02.2024.

Prin Încheierea nr. 650/C9/548 din 27.02.2024, a fost respinsă, ca rămasă fără obiect, cererea de suspendare a procedurii de atribuire formulată de SRL.

Nemulțumită fiind de conținutul documentației de atribuire, ... SRL a formulat contestație, solicitând Consiliului:

Pe fondul cauzei:

a. în principal:

- i. obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din caietul de sarcini și din fișa de date DF1203811, în temeiul prevederilor art. 26 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 101/2016, în sensul arătat în considerentele contestației;
- ii. obligarea autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor.

b. în subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, anularea procedurii.

Văzând susținerile contestatoarei, punctul de vedere al autorității contractante cu privire la contestația îndreptată împotriva cerințelor caietului de sarcini, împotriva instrucțiunilor către ofertanți/candidați intitulate generic *fișa de date*, împotriva formularului de propunere tehnică, precum și aspectele din punctul de vedere al contestatoarei nr. 42 din data de 22.03.2024 înregistrat la Consiliu cu nr. 17966 din 25.03.2024, Consiliul constată că autoritatea contractantă a remediat 6 critici vizând documentația de atribuire din totalul de 9, după cum urmează:

1. modificarea puterii stațiilor DC de 50kW, respectiv 30kW cu posibilitatea limitării puterii de încărcare, față de cerința $\leq 30\text{kW}$ și $\leq 50\text{kW}$ cu min. 50kW – REMEDIERE;

2. clarificarea ambiguității referitoare la standarde și a numărului de conectori necesari la stațiile DC; cerința prevăzută la pct. 4 pag. 9 din caietul de sarcini privind descrierea specificațiilor stațiilor. *Eliminarea sau modificarea acesteia ca fiind excesivă și nelegală cu cerința utilizării unui sistem modular pentru modulele de putere dar fără limitarea numărului de module utilizate* – REMEDIERE;

3. eliminarea cerinței constructive privind obligativitatea dotării stațiilor de încărcare cu minim 2 module de încărcare sau modificarea cerinței în sensul cu cerința impunerii utilizării unui sistem modular pentru modulele de putere dar fără limitarea numărului de module utilizate; *clarificarea ambiguității referitoare la standarde și a numărului de conectori necesari la stațiile DC* – REMEDIERE;

7. eliminarea oricărei referiri la specificațiile constructive de material sau acceptarea materialelor care duc la atingerea standardului de impact IK10, respectiv IP54 – REMEDIERE;

8. reanalizarea performanțelor de încărcare în curent continuu cu reconsiderarea caracteristicii tehnice, prin extinderea plajei de încărcare obligatorie de la 150VDC și 500VDC la 150VDC și 1000VDC; *solicităm modificarea performanțelor de încărcare în curent continuu și extinderea plajei de încărcare obligatorie de la 150VDC și 500VDC la 150VDC și 1000vdc, pentru a da posibilitate de participare și operatorilor economici care doresc să oferteze stații de încărcare mult mai performante* – REMEDIERE;

9. mențiunea potrivit căreia operatorul economic va furniza proiectul tehnic de execuție verificat de verificator tehnic atestat - pentru lucrările de rezistență și electrice; *solicităm modificarea din Caietul de sarcini, în cadrul cap. Proiectare, a mențiunii potrivit căreia contractantul va furniza proiectul tehnic de execuție verificat de verificator tehnic atestat – pentru lucrările de rezistență și electrice – REMEDIERE.*

Drept urmare, Consiliul reține achiesarea totală a autorității contractante la aceste 6 critici a contestatoarei SRL, acestea fiind rămase fără obiect. Se va reține în soluționare criticile 4, 5 și 6.

4. În ceea ce privește critica referitoare la înlăturarea ambiguităților vizând obiectul contractului de furnizare și eliminarea cerinței de operare, mentenanță și plată, Consiliul constată a fi întemeiată, reținând în soluționare următoarele:

În anunțul de participare având codul de identificare CN1065173 publicat în SEAP în data de 13.02.2024, la *Secțiunea II Obiect, Secțiunea II.1 Obiectul achiziției*, punctul *II.1.1) Titlu:*, s-au menționat următoarele:

“Stații de reîncărcare autovehicule electrice” - achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor

Consiliul reține că, în instrucțiunile către ofertanți/candidați intitulate generic *fișa de date*, parte a documentației de atribuire, la *Secțiunea II Obiectul contractului*, s-au menționat următoarele:

II.1 Obiectul achiziției

[...]

II.1.1 Titlu:

“Stații de reîncărcare autovehicule electrice” - achiziție cu proiectare, montaj, operare și mentenanță a echipamentelor

[...]

II.1.2) Cod CPV principal

31681500-8 Aparate de reîncărcare (Rev.2)

[...]

II.1.4 Descrierea succintă a contractului sau a achiziției/achizițiilor

[...]

*Termenul de execuție a contractului este **de 15 luni** calendaristice împărțite după cum urmează:*

- 2 luni calendaristice de la semnarea contractului pentru proiectare (inclusiv verificare);

- 1 lună calendaristică de la predarea proiectului pentru obținerea avizelor și autorizațiilor necesare;

- 12 luni calendaristice pentru execuția montajului și lucrărilor de bransament și utilizare cu punere în funcțiune.

Durata contractului este dată de termenul de execuție (15 luni) la care se adaugă perioada de garanție de minim 60 de luni.

[...]

II.2 Descriere

II.2.2 Coduri CPV secundare

Coduri CPV secundare:

45311200-2 *Lucrări de conexiuni electrice (Rev.2)*

71321000-4 *Servicii de proiectare tehnică a instalațiilor mecanice și electrice pentru construcții (Rev.2)*

Prin caietul de sarcini, parte a documentației de atribuire elaborată de autoritatea contractantă în vederea derulării procedurii de atribuire în cauză, (pagina 10 și 14), sau solicitat, printre altele, următoarele:

B. Pentru buna funcționare a unei stații de reîncărcare a autovehiculelor electrice sunt necesare următoarele activități conexe:

I. Proiectarea

2. Montajul

3. Execuția lucrărilor de branșament și utilizare

4. Operarea

5. Mentenanța

6. Plata

[...]

Pentru ca încărcarea electrică a autovehiculelor să poată fi taxată cu tariful comunicat de către beneficiar, prestatorul trebuie să conecteze aplicația la un operator de plăți prin care să se proceseze încărcarea în condiții de maximă siguranță și legalitate, în schimbul unui comision achitat de către utilizator. Comisionul operatorului de plăți asociat nu poate depăși procentul de 2,5% din valoarea costului alimentării și nu poate fi 0. Acesta este fix și nu poate fi modificat pe toată durata de operare a contractului de 5 ani (s.n.), decât în condiții excepționale impuse de legislație. Taxarea se va face de către operator către utilizator pentru fiecare alimentare. Virarea contravalorii serviciilor de reîncărcare se va face lunar până în data de 15 a lunii următoare pe baza de raport din care să reiasă toate datele necesare verificării corectitudinii calculului sumei (kw sau minute reîncărcate pe fiecare stație, preț, comision, etc.), beneficiarul emițând o factură aferentă. Prețul minim al unei reîncărcări va fi setat la 5 lei, indiferent de minute sau kw, astfel încât să acopere minim costurile de operare și comisionul operatorului de plăți.

Consiliul constată că autoritatea contractantă, în calitate de achizitor, intenționează să achiziționeze un număr de 159 de stații electrice de reîncărcare prin încheierea unui contract cu un operator economic, în calitate de furnizor, cu o durată de 15 luni, de achiziție publică de produse, definit de legiuitor ca fiind contractul de achiziție publică care are ca obiect achiziția de produse prin cumpărare, inclusiv cu plata în rate, închiriere, leasing cu sau fără opțiuni de cumpărare ori prin orice alte modalități contractuale în temeiul cărora autoritatea contractantă beneficiază de aceste produse, indiferent dacă dobândește sau nu proprietatea asupra acestora; contractul de achiziție publică de

produse poate include, cu titlu accesoriu, lucrări ori operațiuni de amplasare și de instalare [art. 3 alin. (1) lit. n) din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice].

De asemenea, Consiliul constată că, pe lângă contractul de achiziție publică de produse, autoritatea contractantă dorește ca operațiunile conexe (4. *Operarea*, 5. *Mentenanța*, 6. *Plata*) să fie prestate de același furnizor care se transformă astfel în *prestator*, rezultând că acesta din urmă va presta aceste operațiuni *pe toată durata de operare a contractului de 5 ani*.

Consiliul constată, deși în cauză se urmărește atribuirea unui contract de furnizare stații de reîncărcare autovehicule electrice, cu termen de execuție 15 luni, autoritatea contractantă adaugă prestarea unor servicii de către operatorul stației de încărcare pentru perioada de 5 ani.

Potrivit art. 5 alin. (1) lit. h) din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, contractul de concesiune de servicii reprezintă un contract cu titlu oneros, asimilat potrivit legii actului administrativ, încheiat în scris, prin care una sau mai multe autorități contractante încredințează prestarea și gestionarea de servicii, altele decât executarea de lucrări, unui sau mai multor operatori economici, în care contraprestația pentru servicii este reprezentată fie exclusiv de dreptul de a exploata serviciile care fac obiectul contractului, fie de acest drept însoțit de o plată, deoarece atribuirea unei concesiuni de servicii implică întotdeauna *transferul către concesionar a unei părți semnificative a riscului de operare de natură economică*, în legătură cu exploatarea serviciilor respective.

În jurisprudența CJUE, s-a reținut după cum urmează:

Ordonanța Curții de Justiție a Uniunii Europene (Camera a noua)

din 25 mai 2020 în cauza C-643/19 [<https://curia.europa.eu>]:

1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 56 alineatul (1) și a articolului 60 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65), astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat (UE) 2017/2365 al Comisiei din 18 decembrie 2017 (JO 2017, L 337, p. 19) (denumită în continuare „Directiva 2014/24”), precum și a principiului concurenței.

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA (denumită în continuare „Resopre”), pe de o parte, și Município de Peso da Régua (Municipalitatea Peso da Régua, Portugalia), pe de altă parte,

în legătură cu atribuirea, printr-un contract încheiat de aceasta din

urmă, a exploatării unor parcele de teren în vederea instalării și exploatării de parcometre.

[...]

22 Întrebarea adresată privește, potrivit instanței de trimitere, un „contract de achiziții publice având ca obiect concesionarea exploatării de parcele de teren”. Astfel, nu reiese cu claritate din decizia de trimitere dacă contractul în discuție în litigiul principal trebuie să fie calificat drept „concesiune de servicii” sau „contract de achiziții publice”. Pe de o parte, această instanță a adresat întrebarea în raport cu Directiva 2014/24, aplicabilă numai contractelor de achiziții publice. Pe de altă parte, din dosarul de care dispune Curtea, în special din anunțul publicat de Municipalitya Peso da Régua, pare să reiasă că respectivul contract este o concesiune de servicii reglementată de Directiva 2014/23.

23 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 2 alineatul (1) punctul 5 din Directiva 2014/24, „contractele de achiziții publice” sunt definite ca fiind contracte cu titlu oneros, încheiate în scris între unul sau mai mulți operatori economici și una sau mai multe autorități contractante, și care au ca obiect execuția de lucrări, furnizarea de produse sau prestarea de servicii.

24 În schimb, în temeiul articolului 5 punctul 1 litera (b) din Directiva 2014/23, „concesiune de servicii” înseamnă un contract cu titlu oneros încheiat în scris, prin care una sau mai multe autorități contractante sau entități contractante încredințează prestarea și gestionarea de servicii, altele decât executarea de lucrări, unuia sau mai multor operatori economici, în care contraprestația pentru servicii este reprezentată fie exclusiv de dreptul de a exploata serviciile care fac obiectul contractului, fie de acest drept însoțit de o plată.

25 Rezultă că atribuirea de către o autoritate publică unui prestator de servicii a gestionării unei parări publice cu plată, în schimbul căreia acest prestator este remunerat prin sumele plătite de terți pentru utilizarea acestei parări, constituie o concesiune de servicii publice căreia Directiva 2014/24 nu îi este aplicabilă (a se vedea în acest sens

Hotărârea din 13 octombrie 2005, Parking Brixen, C- 458/03,

EU:C:2005:605, punctul 43).

26 În consecință, dacă, în speță, Municipalitya Peso da Régua remunerează ofertantul câștigător pentru furnizarea de parcometre și

pentru serviciile de control al staționării, contractul încheiat în acest scop ar trebui calificat drept contract de achiziții publice. În schimb, dacă această municipalitate atribuie în concesiune terenul în scopul instalării și a exploatării parcometrelor de către ofertantul câștigător, pe riscul acestuia și pe cont propriu, contractul încheiat ar trebui calificat drept concesiune de servicii.

27 Trebuie arătat de asemenea că un contract care conține elemente ale contractelor de produse, de lucrări și de servicii, precum și de concesiuni trebuie să fie calificat drept „contract mixt”, conform articolului 3 alineatul (4) al treilea paragraf din Directiva 2014/24. Aceasta ar fi în special situația unei municipalități care, pe de o parte, ar dobândi parcometre de la un ofertant câștigător prin atribuirea unui contract de achiziții publice de produse și, pe de altă parte, ar atribui exploatarea acestora aceluiași ofertant câștigător prin intermediul unei concesiuni.

De asemenea, în Hotărârea Curții de Justiție a Uniunii Europene

(Camera a patra) din 11 iunie 2009 în cauza C-300/07

[<https://curia.europa.eu>] s-au stabilit următoarele:

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește interpretarea articolului 1 alineatul (2) literele (c) și (d), alineatele (4), (5) și alineatul (9) al doilea paragraf litera (c) prima și a doua ipoteză din Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Hans & Christophorus Oymanns GbR, Orthopädie Schuhtechnik, pe de o parte, și AOK Rheinland/Hamburg, pe de altă parte, cu privire la problema dacă, [...], în al treilea rând, în cazul în care furnizarea menționată de încălțăminte ortopedică ar trebui considerată o prestare de servicii, dacă este vorba, în speță, despre o „concesiune de servicii” sau despre un

„acord- cadru” în sensul dispozițiilor Directivei 2004/18.

[...]

67 A treia întrebare trebuie înțeleasă în sensul că urmărește, în esență, să se stabilească dacă, în ipoteza în care, în contractul în

discuție în acțiunea principală, prestarea de servicii s- ar dovedi

preponderentă în raport cu furnizarea de produse, având în vedere caracteristicile prezentate în decizia de trimitere, atribuirea unui contract între o casă publică de asigurări de sănătate și un fabricant de încălțăminte ortopedică trebuie calificată drept „concesiune de servicii” în sensul articolului 1 alineatul (4) din Directiva 2004/18 sau drept

„acord- cadru” în sensul articolului 1 alineatul (5) din directiva menționată.

68 Conform definiției cuprinse în articolul 1 alineatul (4) din Directiva 2004/18, concesiunea de servicii este un contract care prezintă aceleași caracteristici ca un contract de achiziții publice de servicii, cu excepția compensației pentru serviciile prestate, care poate consta fie exclusiv în dreptul de exploatare a serviciilor, fie în dreptul de exploatare și o plată.

69 În ceea ce privește acordul- cadru, acesta este definit la articolul 1 alineatul (5) din Directiva 2004/18 ca un acord având ca obiect stabilirea condițiilor, în special în ceea ce privește prețurile și, după caz, cantitățile prevăzute, pentru contractele care urmează să fie atribuite în decursul unei perioade determinate între una sau mai multe autorități contractante și unul sau mai mulți operatori economici.

70 Din aceste definiții reiese că noțiunile vizate prezintă caracteristici destul de apropiate, astfel încât nu este simplu să se facă de la început o distincție netă între acestea. Calificarea juridică a unui contract depinde, așadar, de elementele concrete care caracterizează situația în speță.

71 În orice caz, din definiția concesiunii de servicii menționată mai sus reiese că aceasta se caracterizează printr- o situație în care un drept de exploatare a unui anumit serviciu este transferat de către o autoritate contractantă unui concesionar, acesta din urmă dispunând, în cadrul contractului încheiat, de o anumită libertate economică pentru a stabili

condițiile de exploatare a acestui drept și fiind astfel, în paralel, puternic expus riscurilor legate de respectiva exploatare. În schimb, un

acord- cadru se caracterizează printr- o situație în care activitatea

operatorului economic parte la acord este încadrată în măsura în care toate contractele care urmează să fie încheiate de operatorul menționat în decursul unei perioade determinate trebuie să respecte condițiile prevăzute în acest acord.

72 Acest element de distincție este confirmat de jurisprudența Curții, potrivit căreia ne aflăm în prezența unei concesiuni de servicii atunci când modalitatea de remunerare convenită constă în dreptul

prestatorului de a- și valorifica propria prestație și presupune ca acesta

să își asume riscul legat de exploatarea serviciilor în cauză (Hotărârea

din 18 iulie 2007, Comisia/Italia, C- 382/05, Rep., p. I- 6657, punctul 34

și jurisprudența citată).

73 În cazul de față, contractul în discuție în acțiunea principală este

un contract așa- numit de „asistență integrală”, prevăzut la articolele

140a-140e din SGB V, încheiat între o casă publică de asigurări de sănătate și un operator economic. Potrivit termenilor acestui contract, operatorul economic își asumă obligația de a servi persoanele asigurate care i se vor adresa. În același timp, în contractul menționat sunt definite prețurile pentru diferitele formule de prestații, precum și durata contractului. Cantitățile referitoare la diferitele prestații nu sunt stabilite, însă noțiunea de concesiune de servicii nu impune ca acestea să fie prevăzute. Casa publică de asigurări de sănătate este singura debitoare a remunerației prestatorului. Așadar, rezultă că, în contractul în discuție în acțiunea principală, sunt definite condițiile de exercitare a activității operatorului economic, astfel încât operatorul menționat nu dispune de gradul de libertate economică prin care se caracterizează o situație de concesiune de servicii și nici nu este expus unui risc considerabil legat de serviciile pe care le prestează.

74 Desigur, s- ar putea observa că, în cazul de față, operatorul

economic este expus unui anumit risc, în măsura în care produsele și serviciile sale ar putea să nu fie solicitate de persoanele asigurate. Cu toate acestea, acest risc este redus. Operatorul economic nu este astfel expus riscului legat de plata remunerației sale și de insolvabilitatea cocontractantului său individual, dat fiind că singurul debitor al retribuiției sale este casa publică de asigurări de sănătate. În plus, deși trebuie să fie suficient de echipat în vederea realizării prestațiilor, acesta nu trebuie să se expună în prealabil unor cheltuieli considerabile înainte de a încheia un contract individual cu o persoană asigurată. În sfârșit,

numărul de persoane asigurate care suferă de așa- numitul sindrom al

„piciorului diabetic” și care sunt susceptibile să apeleze la serviciile acestui operator economic este cunoscut de dinainte, astfel încât se poate realiza o previziune rezonabilă cu privire la numărul de clienți.

75 În consecință, riscul preponderent legat de desfășurarea activităților în discuție, element care caracterizează situația unui concesionar în cadrul unei concesiuni de servicii, nu este suportat în cazul de față de către operatorul economic.

76 Prin urmare, la a treia întrebare adresată trebuie să se răspundă că, în ipoteza în care, în contractul vizat, prestarea de servicii

s- ar dovedi preponderentă în raport cu furnizarea de produse, va trebui

considerat „acord- cadru” în sensul articolului 1 alineatul (5) din

Directiva 2004/18 un acord precum cel în discuție în acțiunea principală încheiat între o casă publică de asigurări de sănătate și un operator economic, în care sunt definite remunerațiile pentru diferitele forme de asistență care trebuie acordată de acest operator, precum și durata de aplicare a acordului, iar operatorul menționat își asumă obligația de a

presta serviciul în favoarea persoanelor asigurate care i- ar solicita acest

lucru și, în ceea ce privește casa menționată, aceasta este singura debitoare a remunerației acordate respectivului operator pentru serviciile sale.

Concesiunea de servicii se caracterizează, printre altele, printr-o situație în care un drept de exploatare a unui anumit serviciu este transferat de către o autoritate contractantă unui concesionar, acesta din urmă dispunând, în cadrul contractului încheiat, de o anumită libertate economică pentru a stabili condițiile de exploatare a acestui drept și fiind, în paralel, puternic expus riscurilor legate de respectiva exploatare (Hotărârea din 11 iunie 2009, Hans & Christophorus Oymanns, C-300/07, EU:C:2009:358, punctul 71, și Hotărârea din 14 iulie 2016, Promoimpresa și alții, C-458/14 și C-67/15, EU:C:2016:558, punctul 46). În acțiunile de fond din cauzele C-458/14 și C-67/15, concesiunile nu priveau o prestare de servicii determinată de entitatea contractantă, ci autorizația de a exercita o activitate economică pe un teren din domeniul public (nu intrau în categoria concesiunilor de servicii; a se vedea, prin analogie, Hotărârea din 14 noiembrie 2013, Belgacom, C-221/12, EU:C:2013:736, punctele 26-28). O astfel de interpretare este confirmată, în plus, de considerentul (15) al Directivei 2014/23. Acesta din urmă precizează astfel că anumite acorduri care au ca obiect dreptul unui operator economic de a exploata anumite domenii sau resurse publice în temeiul dreptului public sau privat, cum sunt terenurile, prin care statul stabilește doar condiții generale pentru utilizarea acestora, fără însă să achiziționeze lucrări sau servicii specifice, ar trebui să nu fie considerate „concesiuni de servicii” în sensul acestei directive.

În răspunsul său nr. 42/22.03.2024, transmis ca urmare a remediilor autorității contractante, ... SRL a arătat că își menține punctul de vedere în ceea ce privește faptul ca Autoritatea contractanta adaugă abuziv la obiectul Procedurii, în schimbul contravalorii achiziției stațiilor de reîncărcare autovehicule electrice – proiectare, montaj, operare si mentenanța a echipamentelor –si serviciile de reîncărcare, obligând operatorul economic ce va livra echipamentele sa ofere servicii de operare ce nu depind exclusiv de el, operatorul de plăți fiind terț în acest raport juridic.

Contestatoarea a susținut: *Autoritatea contractanta trebuie sa înțeleagă faptul ca în urma finalizării contractului de furnizare incident, devine proprietarul stațiilor de încărcare, si va avea 2 opțiuni pentru operare: fie sa își opereze independent stațiile, fie sa liciteze contractul de operare.*

Autoritatea contractanta ar trebui sa elimine din acest contract, operarea statiilor de reincarcare, si sa asigure organizarea unei

proceduri in baza Legii 100/2016 pentru delegarea gestiunii stațiilor de încărcare.

(...)

Autoritatea contractanta, in cazul in care avea in vedere atribuirea unui contract complex pe termen lung (in cazul prezent, 60 de luni), care să cuprindă fie executarea de lucrări și operarea rezultatului lucrărilor, fie prestarea, gestionarea și operarea de servicii, **trebuia sa ia in considerare si operațiunea de delegare a gestiunii statiilor de incarcare.**

(...)

Menționam faptul ca, indiferent de modalitatea ambigua voita sau nu, de exprimare a autorității contractante, efectuarea de încasări si plăți in numele si pe seama Autorității contractante **este o cerința ascunsă si abuziva** a procedurii, care nu este detaliata in documentele atașate licitației.

Întrebarea noastră a fost foarte clar exprimata.

Cum se pot presta servicii generatoare de venituri fără niciun angajament legal?

Chiar daca acest comision invocat este „**comision plata servicii încărcare**”, **autoritatea contractanta referindu-se la comisionul care i-ar reveni potențialului câștigător al prezentei proceduri si nu se refera la un terț – comision bancar - , ce legătura directa exista intre acest factor de evaluare si licitația propriu-zisa?**

Cum poate un operator economic sa încaseze banii, din care o parte ar trebui returnați autorității contractante, in urma semnării unui contract de furnizare, care, potrivit afirmațiilor autorității, produce efecte juridice datorita termenului de garanție de 60 de luni solicitat?

Un contract de furnizare care prevede o garanție tehnica a echipamentelor, nu are cum sa se substituie /sa înlocuiască o prestare de serviciu, mai ales in acest caz, operarea stațiilor de încărcare, care presupune operațiuni monetare.

(...)

Practic, in urma finalizării procedurii, operatorul economic câștigător va instala si livra echipamentele, **stațiile devenind proprietatea autorității contractante.** Potrivit spuselor autorității contractante, același operator, pe o perioada de 60 de luni (efecte juridice 75 de luni) ar urma sa opereze, adică **sa încaseze banii de la utilizatorii** stațiilor, sa returneze autorității contractante contravaloarea curentului consumat, restul banilor încasați urmând sa fie ai operatorului din care el își va acoperi cheltuielile plus profit.

Si toate acestea fără un contract intre părți.

Consiliul constată a fi întemeiate cele susținute de contestatoare, în sensul în care nu se poate determina cu claritate care este legătura dintre obiectul contractului, definit ca fiind de furnizare stații de reîncărcare, și prestările de servicii ulterioare pe o perioadă de 5 ani,

evident nefiind cunoscute nici riscurile care pot interveni, cine suportă aceste riscuri, cum vor fi prestate respectivele servicii, în baza cărui contract.

Modul de elaborare a documentației de atribuire creează confuzie în rândul operatorilor economici, atât cu privire la obiectul contractului, cât și cu privire la modul în care se va realiza operarea stațiilor, ulterior instalării acestora, modul de prestare a serviciilor și în baza cărui contract se vor efectua plățile.

Se constată față de cele de mai sus că este necesară definirea clară de către achizitoare a obiectului contractului, cu indicarea în concret a activităților care se vor desfășura în cadrul contractului de furnizare și limitarea obiectului acestuia la ceea ce s-a urmărit în cadrul unui astfel de contract.

Așadar, autoritatea contractantă fie va elimina din documentația de atribuire activitățile conexe *4. Operarea, 5. Mentenanța, 6. Plata*, aceasta nefiind specifice unui contract de furnizare produse, fie va anula procedura de atribuire și va modifica obiectul contractului în consecință, în urma analizării tuturor implicațiilor specifice contractelor de concesiune de servicii.

5. Referitor la eliminarea factorului de evaluare „Comision plată servicii încărcare” sau comunicarea exact a documentelor care ar trebui depuse în susținerea declarației privind comisionul de plăți ofertat, Consiliul constată că, prin anunțul de participare având codul de identificare CN1065173, precum și prin instrucțiunile către ofertanți/candidați intitulate generic *fișa de date*, parte a documentației de atribuire, s-au menționat următoarele:

Denumire factor evaluare: Prețul ofertei

Pondere: 60%

Denumire factor evaluare: Perioada de garanție extinsă

Pondere: 20%

Denumire factor evaluare: Comision plată servicii încărcare

Pondere: 20%

Pentru considerentele avute în vedere cu ocazia examinării situației privind activitățile conexe *Operarea, Mentenanța, Plata*, Consiliul va obliga autoritatea contractantă fie la eliminarea factorului de evaluare *Comision plată servicii încărcare*, deoarece factorul de evaluare vizat nu are o legătură directă cu natura și obiectul contractului de achiziție publică ce urmează să fie atribuit [art. 32 alin. (8) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *Norme metodologice*], noua denumire a contractului fiind *”Stații de reîncărcare autovehicule electrice” - achiziție cu proiectare și montaj a echipamentelor*, fie la anularea procedurii de atribuire.

Contestatoarea a susținut că *La calculul valorii estimate nu s-a luat în considerare "comision plata servicii încărcare"*;

- *"comision plata servicii încărcare" nu are nicio legătura sau relevanta cu prezentul contract de furnizare*

- *"comision plata servicii încărcare" nu are nicio incidenta asupra valorii estimate publicate.*

Cele susținute de aceasta se dovedesc a fi întemeiate, pentru motivele mai sus arătate.

6. Referitor la eliminarea oricărei referiri la soft-ul și aplicația de administrare/operare a stațiilor de încărcare, aceste referiri nefiind cuprinse în obiectul contractului de achiziție, Consiliul constată că, prin caietul de sarcini, parte a documentației de atribuire, s-au solicitat următoarele:

Operarea presupune echiparea stației cu un software [...]

[...]

Software-ul stației va fi upgradabil.

[...]

[...] o aplicație pentru IOS și Android [...]

Relevante în situația de fapt dată sunt prevederile capitolului VIII *Cheltuieli eligibile* din Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 649/2022 pentru aprobarea Schemei de ajutor de stat "Sprijin acordat pentru implementarea Planului național de redresare și reziliență în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență - PNRR/2022/C10 - Fondul Local - promovarea infrastructurii de reîncărcare pentru vehicule electrice", cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

(1) Ajutorul de stat se acordă numai pentru construirea și instalarea unei infrastructuri de reîncărcare accesibile publicului și care oferă utilizatorilor acces nedisriminatoriu, inclusiv în ceea ce privește tarifele, metodele de autentificare și de plată, precum și alți termeni și alte condiții de utilizare.

De asemenea, sunt aplicabile și prevederile de la capitolul XIII *Modalitatea de derulare a schemei*, potrivit cărora:

(6) [...] Suplimentar, criteriile de selecție țin cont de următoarele condiții:

[...]

4. criterii tehnologice și de amplasament - sunt prioritate proiectele care prezintă un plan de acțiune prin care sunt stabilite locurile de amplasare și capacitatea punctelor de reîncărcare:

[...]

- asigură accesul permanent și nedisriminatoriu al publicului la stațiile de reîncărcare instalate prin proiect.

Contestatoarea a susținut că *achiziția stațiilor este finanțată prin intermediul unui contract desfășurat în cadrul PNRR, acesta nefinanțând achiziția de aplicații software.*

Prin răspunsul la măsurile de remediere, aceasta a susținut că *Din fabricație, toate stațiile de incarcare autovehicule electrice sunt functionale pe baza unei solutii software deja instalate de catre fabricant, fără a fi neapărat necesara o platforma software dedicată; toate statiile de incarcare functioneaza in mod independent de orice aplicatie software de monitorizare, putand fi operate intr-un regim local.*

Statia NU are nevoie de nicio aplicatie software de monitorizare pentru a functiona. Ea comunica prin protocolul OCPP 1.6J pe care este obligata sa il detina cu o platforma unde transmite toate informatiile necesare monitorizarii si monetizarii incarcarilor.

La ora actuala in Romania, exista in jur de 10 de operatori de mobilitate, cu platforme și soluții informatice de operare.

Aceasta cerința detaliata a softului impus, se poate solicita eventual in momentul in care autoritatea contractanta va derula o alta licitație pentru operarea stațiilor, si nu acum.

Ținând seama și de cele de mai sus reținute vizavi de obiectul contractului, Consiliu constată a fi întemeiate criticile din contestație, în sensul în care nu este descrisă prin cerințele impuse necesitatea autorității contractante, ținând seama de cele susținute de contestatoare potrivit cărora *toate stațiile de incarcare autovehicule electrice sunt functionale pe baza unei solutii software deja instalate de catre fabricant, fără a fi neapărat necesara o platforma software dedicată.*

Deoarece sintagmele *echiparea stației cu un software și aplicație pentru IOS și Android* nu sunt redactate în vederea îndeplinirii necesității autorității contractante, prin solicitarea de aplicații software, fiind suficientă cerința din caietul de sarcini prin care autoritatea contractantă a solicitat la capitolul HMI & CONECTIVITATE după cum urmează: *Protocol de comunicare: OCPP 1,6J*, precum și cerința următoare: *5. Stațiile de reîncărcare comunică prin protocol de tip OCPP - Open Charge Point Protocol - minim 1.6*, Consiliul va obliga autoritatea contractantă la eliminarea oricărei referiri la soft-ul și aplicația de administrare/operare a stațiilor de încărcare din caietul de sarcini, fie la anularea procedurii ca urmare a revizuirii obiectului contractului, ținând seama de cele constatate anterior.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, în baza art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul urmează să admită contestația depusă de SRL, în contradictoriu cu (Consiliul Local al Municipiului).

În baza art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare coroborat cu art. 214 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va

obliga autoritatea contractantă ca, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la primirea deciziei Consiliului, să ducă la îndeplinire măsurile de remediere, cu respectarea dispozițiilor legale și a celor evocate în considerente.

Prezenta decizie va fi obligatorie pentru părțile cauzei potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentei decizii se va putea formula plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate potrivit prevederilor art. 29 și 32 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu (Consiliul Local al Municipiului).

Obligă autoritatea contractantă ca, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la primirea deciziei Consiliului, să ducă la îndeplinire măsurile de remediere, cu respectarea dispozițiilor legale și a celor evocate în considerente.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părțile cauzei.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE

,
.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....

.....